Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr. 22.
Scrisori netrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitu!
Birourile de anunciuri:
Braşovu, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seriă garmondu pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anu 12 fl., pe şese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unu anu 40 franci, pe şése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Braşovu:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anu 10 fl., pe şese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unu anu 12 fl., pe şése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unŭ esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 bani.
Atâtu abonamentele câtu şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 188. Braşovŭ, Vinerĭ 26 Augustŭ (7 Septemvre) 1888.

Braşovŭ, 25 Augustŭ st. v. 1888.

Nu mai încape îndoélă, că mişcarea Cehilorŭ a adusŭ puţină viéţă în întrulŭ monarchiei, unde se părea, că cestiunea naţionalităţilorŭ a amorţitŭ cu totulŭ.

Şi totuşĭ cine va nega, că cestiunea naţionalităţilorŭ este cestiunea de viéţă a monarchiei habsburgice? Cine va nega că acésta cestiune e încă departe de a fi resolvată, cu tóte că resolvarea ei grabnică se impune din ce în ce mai multŭ ca celŭ mai de căpetenia interesŭ alŭ împĕrăţiei.

Dincolo de Laita celŭ puţinŭ se manifestă stăruinţa de a ajunge la o împăcare a naţionalităţilorŭ şi luptele naţionale au devenitŭ acolo o adevĕrată trebuinţă.

Dér de unŭ timpŭ încóce naţionalităţile slave au începutŭ sĕ-şĭ perdă paţienţa, pentru că vĕdŭ că cu tactica urmărită de cabinetulŭ Taaffe se apropiă prea încetŭ de ţinta dorită, aşa că concesiunile mai micĭ ce li s'au făcutŭ în privinţa limbei ameninţă de a deveni ilusorie printr'o asemenea politică de trăgănare.

Cehii mai alesŭ se temŭ, că politica oportunistă a clubului lorŭ din sînulŭ maiorităţii camerei, amână prea multŭ realisarea dorinţelorŭ şi aspiraţiunilorŭ lorŭ, fără a delătura totodată şi periculŭlŭ de a perde érăşĭ posiţiunea favorabilă, ce-o ocupă adĭ Cehii în statŭ, printr'o neaşteptată întorsĕtură a lucrurilorŭ.

Carpe diem îşĭ dice Dr. Gregr şi de aceea stăruie elŭ aşa de multŭ ca Cehii sĕ părăsescă politica de oportunitate şi sĕ-şĭ reclame drepturile în totă întregimea lorŭ.

Partida Cehilorŭ tinerĭ pare dispusă a juca în Boemia unŭ rolŭ anologŭ celuia ce l'a jucatu odinióră oposiţiunea estremă maghiară. E vorba de a băga puţină spaimă în şirurile maiorităţii, care cu tóte principiile ei federaliste, ce pretinde a le profesa a devenitŭ fórte indiferentă în cestiunile de dreptŭ naţionalŭ.

Combătêndŭ politica „Cesky Klub"-ului Cehii tinerĭ speră că vorŭ esercita o presiune asupra guvernului silindu'lŭ de a părăsi tactica sa de aşteptare.

Se pare înse, că acţiunea Cehilorŭ tinerĭ nu este numai unŭ resultatŭ alŭ combinaţiunei comune, căcĭ partida lui Rieger este fórte îngrijată, ca nu cumva prin acéstă acţiune sĕ se strice mai multŭ decâtŭ sĕ se folosescă causei boeme.

Presupunerea nóstră, că conferenţa convocată de Dr. Rieger are de scopŭ a a afla unŭ *modus vivendi* între cele două partide boeme se adeveresce.

„Nu mai putemŭ sĕ privimŭ" — scrie „Politik" — „cu mânile încrucişate la aşa numita mişcare naţională în Boemia, care a luatŭ nisce dimensiunĭ şi unŭ caracterŭ, care póte sĕ ne compromită succesele politice dobêndite până acuma".

De aceea Dr. Rieger n'a conchiămatŭ numai o conferenţă a partisanilorŭ seĭ, ci o conferenţă de notabilĭ, care sĕ cuprindă pe toţĭ patrioţii cehĭ şi sĕ afle unŭ *modus vivendi* între cele două partide.

De-lŭ vorŭ afla orĭ nu, mişcarea dintre Cehĭ este şi rĕmâne fórte importantă pentru viitorea soluţiune a cestiunei naţionalităţilorŭ în monarchia nóstră.

Procesulŭ de pressă alŭ foiei „Romänische Revue."

Cuvêntarea apĕrătorului **Coriolanŭ Brediceanu**:

(Fine.)

Prin urmare acusarea: cumcă suntemŭ scoşĭ din tóte terenele, unde amŭ pute sĕ ne luptămŭ cu arme legale pentru interesele nóstre, nu e numai fórte gravă, dér şi fórte adevĕrată. Cu reproducerea „adevĕrului" nu se aţîţă nimenĭ la „ură" contra naţiunei maghiare, pentru-că nu naţiunea maghiară se acusă d'acéstă nedreptăţire, ci guvernulŭ şi sistemulŭ sĕu.

A doua „acusare gravă", ce dice dlŭ procurorŭ, că se cuprinde în contra naţiunei maghiare, ar fi punctulŭ acela din alŭ 11 articlu încriminatŭ, unde se dice: „cumcă guvernulŭ face totŭ pentru promovarea intereselorŭ maghiarismului, neluândŭ în considerare, că prin acésta suferŭ interesele drepte ale naţionalităţilorŭ şi în deosebĭ ale Românilorŭ". Cuvêntulŭ „ilegale" nu se află în textulŭ articlului; dealtmintrelea totŭ cuprinsulŭ articlului e adevĕrŭ curatŭ până la o literă şi în articlulŭ cetitŭ se dovedesce până la evidenţă şi cu cuvintele eminentului bărbatŭ de statŭ alŭ Ungariei contele A. *Apponyi*, că „pentru naţionalităţĭ *nimicŭ* nu putemŭ şi nicĭ nu putemŭ sĕ vremŭ a face fiindcă nicĭ pentru *interesele nostre unguresci* nu avemŭ destulŭ".

Acestŭ tristŭ adevĕrŭ înse éră nu se referesce la naţiunea maghiară, ci numai la guvernŭ, căruia a-i enumĕra propriele fapte nu póte fi crimă, éră cătră naţiunea maghiară se adreséză autorulŭ nu cu ură, ci cu adevĕrată iubire patriotică, voindŭ a o lumina, că protecţiunea separată a intereselorŭ sale prin sistemulŭ guvernului actualŭ 'i póte precipita în modŭ măestritŭ o înaintare şi o înflorire mai repede, dér numai pe conta oprirei progresului la celelalte naţionalităţĭ. O asemenea influinţă nenaturală şi dăunósă la celelalte naţionalităţĭ nu póte contribui nicĭ când la întărirea patriei, ai cărei fii toţĭ suntemŭ, căcĭ oprirea progresului la naţionalităţĭ le slăbesce; ér slăbirea lorŭ e dăunósă nu numai pentru ele, dér şi pentru naţiunea maghiară şi patria comună, la a căreia susţinere şi ridicare toţĭ ne punemŭ umerii şi la a cărei apĕrare trebue, deopotrivă, toţĭ sĕ ţinemŭ pepturile nóstre; căcĭ suntemŭ avisaţĭ unii la alţii şi cum în trecutŭ mai bine de 1000 anĭ, aşa şi de presentŭ trebue se împărţimŭ „*binele şi rĕulŭ şi aşa şi pe viitorŭ*" numai trăindŭ în bună înţelegere şi lucrândŭ la progresulŭ reciprocŭ putemŭ face acésta.

Cumcă d-lŭ procurorŭ nu procede din asemenea vederĭ, resultă din identificarea „statului maghiarŭ" cu naţiunea maghiară, carea o face atuncĭ, când învinovăţesce pe clientul meu „că a câştigatŭ în preparandia de statŭ din Deva cultură şi stipendiu de statŭ." Şi cere ca pentru aceste bunĕtăţĭ gustate dela statŭ clientulŭ meu sĕ fiă „mulţămitorŭ naţiunei magiare."

Apoi vĕ rogŭ d-le procurorŭ a Vĭ o însemna, că noi nu recunoscemŭ că statulŭ e alŭ naţiunei maghiare. Statulŭ e şi alŭ nostru, alŭ Românilorŭ, şi până când nu căutaţĭ la colórea sângelui şi banilorŭ, carĭ i-amŭ vĕrsatŭ noi Românii pentru susţinerea acestui statŭ, şi primiţĭ contribuţiunea nóstră, trebue sĕ vĕ dedaţĭ *cu ideа, că acestŭ statŭ e şi alŭ nostru alŭ Românilorŭ*; prin urmare atâta precâtŭ e clientulŭ meu datorŭ cu recunoscinţă „naţiunei maghiare" pentru cultura şi stipendiulŭ primitŭ dela statŭ, atâta mulţămită e datorŭ şi celoralalte naţionalitaţĭ.

Rĕmâne a mai discuta, Onor. d-nĭ juraţĭ, că óre cuprinde-se în articulii incriminaţĭ provocare directă la „ură", precum prescrie §. 172 resp. §. 171 alŭ codicelni penalŭ.

Acéstă „provocare directă" dlŭ procurorŭ nicĭ n'a aflat'o şi nicĭ nu se află în articolii încriminaţĭ; éră décă lipsesce acéstă „provocare directă la ură contra naţiunei maghiare în casŭ concretŭ, — atuncĭ lipsesce orĭ şi ce basă pentru constatarea delictului de „aţîţare contra naţionalităţilorŭ". Potŭ fi în articulii încriminaţĭ terminĭ aspri, ba chiar condămnătorĭ a politicei actualului guvernŭ; potŭ fi înşirate motive pentru de a arăta, câtŭ suntŭ de vătămătóre unele legĭ orĭ instituţiunĭ, dér fără de „provocarea directă la ură" nu póte fi aţîţare.

Cu scopŭ şi cu multŭ simţŭ de libertate s'a spusŭ „provocarea directă la ură" ca modŭ de acţiune în §§. legei criminale pentru ca sĕ se pótă constata că autorulŭ plinŭ de ură în contra unei naţionalităţĭ „abusândŭ de libertatea pressei voesce ca ura" care o nutreşce elŭ, sĕ o transpună şi la alţii şi se-i determineze şi pe ei la manifestarea urei contra naţionalităţilorŭ.

Atâtŭ în legea de pressă din 1848, câtŭ şi în §§ 172 şi 171 a cod. penalŭ s'a spusŭ espresŭ, ca recerinţă inomisă la constatarea acestui delictŭ, *provocare*

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.

Amintirĭ din Pribegia după 1848.

de

IOANŬ GHICA.

III

A. G. Golescu şi Stefanŭ Golescu lui Ionŭ Ghica la Constantinopolŭ.

Parisŭ, 17 Decemvre 1888.

(Urmare.)

Turcii sĕ se liniştéscă dér. Nu esistă poporŭ care sĕ dorescă adĭ mai multŭ o Turciă tare ca Moldo-Valachii, şi în acestŭ poporŭ nu este partidŭ mai devotatŭ intereselorŭ Porţei decâtŭ partidulŭ democraticŭ, acela care lucră cu o perseveranţă neobosită spre a scăpa clasele sérace şi ignorante de influinţa ce ar pute-o exercita Ruşii asupra lorŭ prin mijloculŭ acelorŭ boerĭ, carĭ totdéuna au înclinatŭ spre Rusia şi totdéuna au făcutŭ pe Pórtă, ca sĕ servéscă Rusiei, care în schimbulŭ bunelorŭ lorŭ serviţii a luatŭ poporului vechile sale drepturĭ şi a boierilorŭ privilegii ce nu le-ar fi avutŭ nicĭodată şi carĭ causau ruina ţĕrei.

Scirile ce mi-le dai suntŭ grave; ele potŭ aduce rĕsboiulŭ; de-ar da D-deu sĕ fiă aşa şi îndată noi vomŭ alerga la Constantinopolŭ unde vomŭ forma o legiune moldo-valahă spre a merge cu Turcii în contra acestorŭ blăstămaţĭ Calmucĭ, carĭ ruinéză ţéra nóstră. Décă la Constantinopolŭ ar fi atâta ură în contra Ruşilorŭ cum e între noi, rĕsboiulŭ ar fi deja declaratŭ. dér póte că acésta se va întêmpla în curêndŭ.

Dă-ţĭ silinţa a face sĕ înţelégă cei din Constantinopolŭ, că totŭ ce se va face spre revisiunea regulamentului sub presiunea ocupaţiunei streine, va purta în sine principiulŭ propriei sale condamnărĭ, cum l'a purtatŭ regulamentulŭ înuşi: de altmintrelea acéstă lucrare riscă de a fi făcută în avantagiulŭ Rusiei, mai alesŭ că 2000 de Românĭ nu suntŭ în posiţiune de a influinţa opiniunea publică şi că aceştia suntŭ tocmai aceia carĭ reunescŭ în sine mai multă inteliginţă şi mai multă ură în contra protectoratului rusescŭ. Ar fi o greşală imensă pentru Turcia, décă ar consimţi la acéstă revisiune, înainte de a se evacua Principatele şi înainte de a se proclama o amnestiă generală, care ar permite tuturorŭ refugiaţilorŭ moldo-valachĭ de a reîntra în ţéră spre a întări partidulŭ turcescŭ. Sperămŭ că acéstă greşală nu se va face, căcĭ atuncĭ totă campania în contra protectoratului rusescŭ ar trebui reîncepută sub condiţiunĭ multŭ mai desavantagiósă.

Adio, curagiu şi credinţă în viitorŭ sĕ fiă devisa nóstră!

A. G. Golescu.

A. G. Golescu lui Ionŭ Ghica la Constantinopolŭ.

„*Frate Ghica*,

„Scrisórea acésta ţĭ-o scriu franţuzesce, după poveţele d-lui *Si-fels de Soldenhof*, care ne dice, că Turcii suntŭ înfricoşaţĭ de simpatia nóstră cătră Austria şi că o scrisóre care ne-ar apĕra de tóte imputaţiile ce ni se facŭ (fără a fi destinată înse pentru dênşii) li-arŭ da mare încredere în lucrările nóstre când le-ai citi-o tu ca dovadă de bunele nóstre simţeminte.

„Ĕtă dér pentru asta m'am pusŭ şi de am scrisŭ cele alăturate în limba franţuzéscă.

„Pe lângă acésta sĕ'ţĭ mai recomandŭ aicĭ a căuta, de va fi cu putinţă, prin Archivele turcescĭ, datulŭ despre dreptulŭ nostru politicŭ. Tu scii turcesce, vedĭ dér nu cumva vei pute se dobêndescĭ voia a scormoni prin archivele lorŭ? Póte sĕ găsescĭ multe fórte folositóre şi nesciute de noi, precum spre pildă corespondinţa când cu tractatulŭ dela Charloviţz, unde Turcii au rĕspunsŭ trimişilorŭ Leşĭ, că principaturile nu suntŭ supuse cu sabia, şi prin urmare Pórta nu póte înstrăina nicĭ o parte din pămêntulŭ lorŭ. Vedĭ asemenea corespondenţa când cu darea Bucovinei şi a Basarabiei. Vedĭ asemenea protesturile ce s'au făcutŭ de puterile Europene în contra tractatului de St. Petersburgŭ (1834) prin care se dice, că nu s'a cunoscutŭ Regulamentulŭ Ţĕrei de legalŭ, nicĭ protectoratulŭ Rusiei.

„Aceste protesturĭ le voiu căuta şi eu, dér póte că tu mai lesne le vei dobêndi dela Turcĭ.

„Acum îmĭ aducŭ aminte, că tu mĕ întrebĭ de resultatulŭ conversaţiei mele cu Thiers. Ĕtă'l: De se vorŭ arĕta Ruşii că vorŭ se păstreze Principaturile peste soroculŭ condiţionalŭ pusŭ în circulara lui Nesselrode, 19 Iulie (1 Augustŭ), apoi crede şi elŭ că Francia nu póte privi cu nepăsare, etc., etc.! ! !

„Alăturata scrisore pentru vară-mea fă bine a o trimite la Bucurescĭ.

Salutare şi frăţia.

(Finea va urma).

directă, și după Csemegi, codificatorele nostru, *provocare directă* din acesti paragrafi ai legei e *dispozițiunea cea mai liberală* și garanția cea mai puternică a libertății nóstre de presă! Ar fi deci egalŭ cu ridicarea din țițini a unuia dintre cei mai puternici stêlpi ai legei nóstre de pressă, décă în contra dispozițiunilorŭ esprese ale legei s'ar osêndi acusatulŭ, carele n'a îndreptatŭ cătră Români „provocare directă" și când în lipsa acestei provocări o faceți acésta, atunci ar fi osânditŭ nu elŭ, ci legea de pressă ar fi osândită în Ungaria! Și fără de nici unŭ înțelesŭ ar fi a ave legea positivă și sancționată, décă nu se aplică séu décă s'ar aplica în contra învederatului ei înțelesŭ; înzadarŭ se aducŭ legi liberale, cari emuléză cu cele mai frumóse legi ale statelorŭ europene civilisate, décă la *aplicarea lorŭ* nu le ținemŭ, și décă prin sentință séu verdictŭ declarămŭ pe cineva de vinovatŭ, atunci, când legea îi asecură libertatea de cuvêntŭ și-i garanteză scutire de ori ce pedépsă.

Onor. domni jurați! M'am silitŭ a vĕ demonstra cumcă în articulii incriminați nu e vorba de „națiunea maghiară", de ură în contra ei, și că clientulŭ meu nu a urîtŭ și nici nu urăşce națiunea maghiară, nici n'a adresatŭ în articulii incriminați „provocare directă" la „ură" contra națiunei maghiare — dreptŭ aceea despre delictulŭ de „ațîțare", propusŭ de d-lŭ procurorŭ, nici nu póte fi vorbă. De altă parte am constatatŭ, că articulii încriminați nu cuprindŭ altceva, decâtŭ o critică a guvernului și sistemului séu de guvernare; éră pentru o astfelŭ de critică legea positivă garantează „libertatea cuvêntului și a pressei."

Incheiu deci apĕrarea cu cuvintele fostului ministru de justiția rostite în ședința din 1 Decemvre 1877, tocmai la crearea § 161 al legei penale: „Eu nu îmi potŭ închipui curte cu jurați, ori judecătorŭ, care pe basa §-lui acestuia ar putea pedepsi pe cineva, pentru aceea, că arată daunabilitatea séu lipsele unei instituțiuni, basate pe lege, și fiind că desvoltă lipsa de a-o schimba séu strămuta.

Vĕ rogŭ a-mi absolva clientulŭ.

Replica procurorului, care se vede, că sub impresiunea apĕrării și-a perdutŭ nițelŭ capulŭ, — a fostŭ că: legea nu pretinde „provocare directă" (citesce §. 171); — că Românii de aceea nu au d-nii în oficii, fiindcă nu le place sĕ învețe și sĕ lucreze că se póte lăți „Romänische Revue" și în limba germană, căci Românii cei mai cu dare de mână și cari o susținu, potŭ plăti agenți, cari sĕ o esplice poporului; — și ca jurații sĕ-și facă datorința ca Unguri în prima linia — *căci astfelŭ de buruene, ca Stefanŭ Albu și ca cei ce stau la spatele foii „Romänische Revue" décă nu altfelŭ, cu puterea brutală trebue sĕ fiă extirpați.* (Punctŭ de nulitate — pentru influințarea oprită a juraților).

Apĕrătorulŭ **Bredicianu** rĕspunse atât de nimeritŭ și de infocatŭ, încâtŭ întreg publiculŭ, chiar și Ungurii, l'au aplaudat și se strigă „Eljen" și „sĕ trăiască", până ce presidentulŭ i-a amenințatŭ cu „curățirea salei". Etă rĕspunsulŭ:

Cuvintele cele din urmă ale d-lui procurorŭ, că ómeni ca St. Albu trebue extirpați cu puterea — mĕ facŭ acuși sĕ uitŭ, că suntŭ în fața unui on. tribunal și a curții cu jurați și atâta disprețŭ fața de libertate și de instituțiunile ei n'aș fi presupusŭ nici când la representantele puterii de statŭ.

Și décă nu din aderență cătră libertate și instituțiunile ei, măcarŭ din respectulŭ cătră decorulŭ justiției și din stimă cătră tribunalŭ *mi-ar fi părutŭ mai bine ca sĕ nu fi audită acele cuvinte.*

D-lorŭ, când procurorulŭ statului, cu tótă puterea statului la mână, apeléză la forța brutală fața cu noi, cari amŭ venitŭ cu stima cuvenită sĕ ne supunemŭ legei și cu totŭ respectulŭ așteptămŭ verdictulŭ D-Vóstre bunŭ ori rĕu, — (noi dreptŭ ilŭ ceremŭ) atunci ascultându-lŭ nu suntemŭ „miei blânḑi" fața de acusatŭ. — Referitorŭ la celelalte reflexiuni ale d-lui procurorŭ observŭ, că § 172 alŭ legei criminale susține modulŭ de acusațiune descrisŭ în § 171 și prin urmare ostănéscă d-lŭ procurorŭ c'unŭ § mai la dealŭ și se va convinge, că nu eu, ci legea positivă pretinde „provocare directă" pentru *stârnirea urei contra unei naționalități.*

Ce privesce bogăția celorŭ dela spatele foii „Rom. Revue" și suspicionarea acelora, eu credŭ, că buna cuviință décă nu simțulŭ de dreptate impune ori și cărui omŭ a nu acusa pe cei ce nu suntŭ presenți și nu se potŭ apĕra.

In fine respingŭ cu indignare insinuarea, că Românii nu voescŭ a „studia și a munci" și acésta ar fi causa, că nu suntŭ în oficii. Causa e însĕ, că cei învĕțați și muncitori nu vreau sĕ fiă scriitorii acelora, cari ar trebui sĕ fiă ei scriitorii lorŭ. Cu tóte asupririle și suferințele avemŭ inteligență, poftimŭ la orașe sĕ vi-o probezŭ, — și poftimŭ peste hotară unde cu sutele, ba cu miile stau d-rii, advocații, inginerii etc., — și ce credi, d-le procurorŭ, că aceia s'au dusŭ de flori de cucŭ, s'au au expatriatŭ din dorŭ de emigrare? Nu! Fii poporului românŭ nu-și părăsescŭ patria decâtŭ numai siliți de împrejurări, din poporulŭ românŭ n'a făcutŭ încă nimenea colonii de emigranți și nici nu va face. Aici se nasce, aici trăesce, aici móre pe pămêntŭ strămoșescŭ.

După terminarea pledoariei, presidentulŭ uită d'a întreba pe acusatŭ, décă mai are ceva de spusŭ — casŭ de nulitate — face resumatulŭ și formuléză întrebările:

„Vinovatŭ e acusatulŭ de delictulŭ contra „constituțiunei" comisŭ în ambii articoli?

Bredicеanu: Acusarea s'a ridicatŭ pentru „delictŭ de ațîțare contra naționalitățilorŭ", deci pentru acestŭ delictŭ sĕ se pună întrebări onor. d-nii jurați, ér nu pentru „ațîțarea în contra constituțiunei."

(Casŭ de nulitate, deórece jurații suntŭ induși în erore și apĕrarea e paralisată, fiindŭ că nu s'a estinsŭ asupra delictului pusŭ în întrebările cătră jurați.)

Tribunalulŭ respinge cererea.

Jurații se retragŭ și după votare, cu 6 voturi contra 6, absolvéză pe St. Albu într'unŭ casŭ; ér în casulŭ II (Zur Lage der Romänen in Ungarn) ilŭ află vinovatŭ cu 7 contra 5 voturi.

Tribunalulŭ ilŭ judecă *la unŭ anŭ închisóre și 500 fl. amendă.* Apĕrătorulŭ insinuă recursŭ de nulitate.

D. Dr. Nicolae Oncu, advocatŭ în Aradŭ, și Gheorghe Telescu, protopresbiterŭ gr. cat. în Aradŭ, primindŭ garanța, acusatulŭ Ștefanŭ Albu a rĕmasŭ liberŭ, până la deciderea recursului de nulitate.

Nu ne tocmimŭ!

Sub titlulŭ acesta găsimŭ în „Ellenzék" dela 5 Septemvre curióse întorseturi de stilŭ ungurescŭ:

„Cehii — ḑice numita fóiă — își spargŭ capulŭ după lucruri nostime. Ei voescŭ nici mai mult nici mai puținŭ decâtŭ ca monarchia austro-ungară în viitorŭ sĕ constea nu din două state ca până acuma, ci din trei. Care va sĕ ḑică și Bohemia sĕ fiă statŭ cu drepturi egale Austriei și Ungariei.....

„Ce ar însemna tóte aceste? Aceea că Bohemia primo loco s'ar nisui sĕ'și câștige pe séma sa tóte condițiunile acele, ce se recerŭ și se cuvinŭ unui statŭ de sine stătătoriu. Ar pretinde domnia necondiționată a limbei cehice chiar și în instituțiunile de statŭ comune. Arŭ pretinda póte armată națională și mai pre susŭ de tóte órecare cercŭ de influință asupra afacerilorŭ de statŭ comune. Tóte acestea ar fi la loculŭ sĕu, décă afară de Ungaria și Austria ar fi de lipsă sĕ se mai creeze în monarchia unŭ alŭ treilea statŭ independentŭ, prin ceea ce monarchia ca putere dualistă s'ar pute întări în lăuntru ori 'i s'ar mări cerculŭ séu de influință....

„Din punctŭ de vedere ungurescŭ — ḑice „Ellenzék" — nisuințele Cehilorŭ suntŭ de desfătuitŭ. Ele lovescŭ însĕ de a dreptulŭ în interesele Austriei.

„Dér, ḑice „Ellenzék", nu póte fi nici în interesulŭ nostru ca Cehii în privința politică și comercială, ajungêndŭ pe aceeași treptă cu noi, sĕ dispună în astfelŭ de trebi, în cari dreptulŭ de dispunere ne privesce esclusive numai pe noi și de cari amŭ fostŭ așa de nebuni de a abḑice în favorulŭ Austriei când cu încheiarea pactului.

„Décă acum și Cehii pretindŭ unŭ statŭ de sine stătătorŭ, séu mai bine ḑis ca statŭ de sine stătător ar voi sĕ influințeze în tóte afacerile monarchiei dualiste, asta n'ar însemna nici mai multŭ nici mai puținŭ, decâtŭ, că influința maghiară, care și până acum a fostŭ fórte multŭ scurtată, amŭ împărți-o cu Cehii, séu cu alte vorbe în afacerile comune jumĕtate dreptulŭ, care ni-se cuvine nouĕ, l'amŭ împărți cu Cehii

Așaderă, décă s'ar duce în deplinire planulŭ Cehilorŭ, perderea ar fi totŭ a Ungariei. Noi cu ocasiunea pactului atâta amŭ scăritŭ din drepturile nóstre, încâtŭ acum prin împărțirea acestora cu Cehii, n'amŭ face alta decâtŭ a pune în jocŭ nu numai influința nóstră, ci și drepturile câte le mai avemŭ, pentru ca unŭ alŭ treilea sĕ ajungă spre paguba nóstră la astfelŭ de avantagii, pe cari noi, pierḑêndu-le cu ocasiunea pactului, zădarnicŭ ne împintenămŭ sĕ le mai dobêndimŭ....

„De aceea, încheiă „Ellenzék", sfătuimŭ pe Cehi: sĕ rĕmână așa după cum au fostŭ până acuma. Noi nici-odată nu ne vomŭ da votulŭ la o astfelŭ de învoiélă, la unŭ astfelŭ de pactŭ imposibilŭ, care, e de prevĕḑutŭ, ni-ar pune numai sgarda la gâtŭ."

Rusia și Austro-Ungaria.

Fóia rusĕscă „Novosti" din Petersburgŭ publică în numerulŭ dela 2 Sept. n. unŭ articulŭ, în care pledéză pentru o apropiere între Rusia și Austro-Ungaria. Ea crede, că cercurile guvarnamentale din Viena ar fi bune bucuróse, când ar vede, că relațiunile actuale dintre Rusia și dintre Austria se îmbunĕtățescŭ. „Novosti" ḑice, că elŭ nu este dușmanŭ alŭ Austriei, déră apoi o adevĕrată și durabilă apropiere cam cu anevoie se póte face între Rusia și între Austria din causă, că interesele amênduror statelorŭ suntŭ fórte diverse.

Cumpănirea pacinică a sferelorŭ, până unde se întinde puterea unuia și până unde puterea celuialaltŭ statŭ, în peninsula balcanică au fostŭ totŭ-déuna artificială, din care causă nu s'au pututŭ stabili relațiuni sincere și amicale între Rusia și între Austro-Ungaria. Rusia nu póte renunța la rolulŭ séu de a conduce întréga lume slavă, déră nice la o mĕsură óre-care de influință asupra tuturorŭ popórelorŭ balcanice. De altă parte nici Austria, pe care o împinsŏ puterea împrejurărilorŭ în peninsula balcanică, nu póte și nici nu vré, se renunță la influința ce-o are asupra statelorŭ balcanice, și nici de tendința de a micșora influința rusĕscă nu se póte despărți.

Cu tóte acestea o apropiare de Austria n'ar contra ḑice intereselorŭ rusesci, ci din contră, ar face de s'ar realisa unele cestiuni ale politicei rusesci orientale într'unŭ modŭ practicŭ. Décă Rusia nu voesce sĕ pórte rĕsboiu cu Austria pentru cestiunea bulgară, atunci trebue sĕ se gândéscă că cestiunea bulgară pe cale diplomatică fără Austria nu se póte resolva. Pasulŭ cel dintâiu de apropiere trebuie sĕ-lŭ facă Austria și nu Rusia. Mai încolo fóia rusĕscă învinovățesce pe Austria, că ea s'a băgatŭ în Balcani și că prin influința sa ațîță în Bulgaria tóte elementele dușmane Rusiei, și caută în totŭ chipulŭ sĕ micșoreze influința Rusiei în Bulgaria.

Tóte acestea nu potŭ decâtŭ se aducă o mare catastrofă între Rusia și între Austria, deórece Rusia niciodată nu va renunța de dragulŭ Austriei la interesele sale, ce le are în peninsula balcanică pentru care au adusŭ de unŭ seculŭ atâtea sacrificii în bani și în ómeni, pe când Austria le-au luatŭ tóte de-a gata, fară de nici unŭ sacrificiu.

Regina Natalia și Consistoriulŭ din Belgrad.

Regina Serbiei Natalia și-a trimesŭ deja observațiunile sale Consistoriului din Belgradŭ. După cum scrie corespondentulŭ vienesŭ alŭ lui „Times", regina Natalia vrea sĕ aștepte sfĕrșitulŭ divorțului în Bucuresci și de aceea a mersŭ acolo fiind-că guvernulŭ austro-ungarŭ, după cele întêmplate la Wiesbaden, nu ar fi vĕḑutŭ cu ochi buni, ca regina sĕ aștepte încheierea divorțului pe teritorulŭ austriacŭ; ḑice mai departe corespondentulŭ, că regina numai pentru aceea a mersŭ la Versailles, ca acolo sĕ se înțelégă cu cumnatulŭ séu prințulŭ Grigorie Ghica și unde și-a luatŭ și doi advocați la sfatulŭ cărora regina a șters fórte multe din scrisórea s'a de apĕrare în causa divorțului, așa că acésta e fórte scurtă. Advocații luândŭ în considerare că regina nu voesce o despărțire totală, ci numai o despărțire de patŭ și de masă basată pe canóne, i-au sfătuitŭ ca sĕ nege simplu tóte punctele cu cari este acusată. Rĕspunsulŭ acesta ei 'i l'au înmânată în 30 Aug. Elŭ constă din următórele patru puncte:

1. La acusarea *că regina s'ar fi esprimată adeseori în fața streinilorŭ despre regele în modŭ vătămătorŭ* și că a vătămatŭ pe óspeții lui, dênsa rĕspunde că fiindŭ uneori în stare nervósă ori indispusă póte se fi esprimatŭ astfelŭ de cuvinte pe cari acum le regretă, dér tóte espectorările aceste suntŭ de-a se atribui ambițiunei sale vĕtămate și scirilorŭ acelora, cari le primia din când în când pricinuindu-i multŭ chinŭ și iritațiune.

2. La acusarea, că adecă *ar fi statŭ în înțelegere cu inimicii regelui*, regina declară, că, politicii Sêrbi în cari și-a pusŭ ea încrederea n'au fostŭ inimicii regelui ci numai contrari politicei lui Garașanin, și fiindcă câțiva din acești bărbați precum Ristici, Gruici și Horvatovici, în anii din urmă au fostŭ miniștri, trebue sĕ o privéscă ca semnŭ, că însuși regele s'a purtatŭ cu încredere fața de ei. Ce privesce mai departe pe consululŭ rusescŭ *Persiani*, regina négă că amiciția cu diplomatulŭ și consululŭ acelei puteri mar, ar fi condusŏ la intrigi de ori ce natură politică. Regina ḑice, că *Persiani* nu i-a datŭ decâtŭ numai sfaturi bune. De altmintrelea regina e de părere, că toți miniștri aceia, pe cari regele 'i ține de rĕu voitori ai séi, suntŭ astfelŭ de bărbați, pe cari ea totdéuna ar dori sĕ-i vêdă în apropierea și în lăuntrulŭ casei regelui.

3. La acusarea a treia, că adecă dênsa ar fi aprobatŭ *abdicerea Regelui*, regina constată, că regele mai demulte ori i-a descoperitŭ gândulŭ séu de a abḑice la tronŭ, ḑicându i-a mărturisitŏ acésta imediatŭ după rĕsboiulŭ sêrbo-bulgarŭ, țéra era fórte turburată, ér gândulŭ celŭ dintâiu alŭ reginei a fostŭ, ca sĕ se creeze fără amânare o regență; de aceea i-a și trimesŭ ea aceea scurtă depeșă, pe care regele a ignoratŏ. Regina apoi continuă, că pe timpulŭ acela dênsa era obosită cu totulŭ, atâtŭ trupesce câtŭ și sufletesce, în urma îngrijirei rănițilorŭ ér împregiurare, că dênsa nici n'a aprobatŭ, nici n'a desfătuitŭ abḑicerea, a provenitŭ singurŭ din convingerea, că regele de sigurŭ a cumpănitŭ bine lucrulŭ

încă înainte de a-i fi depeşatŭ despre hotărîrea ce a luat'o dênsulŭ. Regina dice mai departe, că în convingerea acêsta a ţinut'o regele şi cu alte ocasiunĭ, când adecă dênsulŭ a declaratŭ nu numai înaintea sa, ci chiar şi înaintea miniştrilorŭ şi a corpului diplomaticŭ, că i s'a uritŭ de domnie. De câte-orĭ regele a făcutŭ acêstă declaraţiune, celŭ puţinŭ la părere seriósă, tot-dêuna a fostŭ cu consideraţiune la aceea, că: *ce e mai bine în interesulŭ fiului ei?* In fine constată regina, că dênsa nicĭ-odată n'a grăbitŭ abdicerea regelui, ci tot-dêuna a dişŭ, că decă nu mai vré a domni, sĕ hotărêscă după placulŭ sêu înteregnulŭ.

4. La a patra acusare regina declară că în privinţa armoniei şi a conglăsuirii temperamentelorŭ, *viéţa ci familiară n'a fostŭ fericită*; totdêuna însĕ ea s'a nisuitŭ sĕ-şĭ implinêscă datoria de mamă, ér acum judecata afacerei sale o depune în mânile lui D-ḑeu.

Aceste suntŭ pe scurtŭ cele patru puncte cu carĭ a fostŭ acusată şi la carĭ a rĕspunsŭ regina Natalia în modŭ aşa de cotegoricŭ.

SCIRILE ḐILEI.

M. S. *Regele României* a primitŭ din partea M. S. *Impĕratului Germaniei*, Rege alŭ Prusiei, o scrisóre, prin care 'i notifică, că soţia Sa, M. S. Impĕrătésa şi Regina, *a dată nascere unui principe.*

***

Cu privire la *petrecerea din M.-Ludoşŭ*, arangiată în 27 Augustŭ n. c., primimŭ încă o corespondenţă din părţile Reghinului săsescŭ. In ea se laudă corulŭ, ce d-lŭ învĕţătorŭ *Negruţŭ* l'a arangiatŭ cu scolarii sĕi, aşa că cei ce au asistatŭ la serviciulŭ divinŭ în diminéţa acelei ḑile, au rĕmasŭ surprinşĭ de progresele ce le-a făcutŭ în cântărĭ d-lŭ Negruţŭ cu elevii sĕi. Se esprimă recunoscinţă stimabilelorŭ familii Moga şi Solomonŭ din Ludoşŭ, precum şi Şandorŭ din Orda, pentru ospitalitatea lorŭ caracteristică. In celelalte, cuprinsulŭ corespondenţei consună pe deplinŭ cu cele ḑise în corespondenţa din marginea Câmpiei, publicată în Nr. 185 alŭ fóiei nóstre.

***

„La Lauterne" din Parisŭ află din nisce telegrame cifrate din Petersburgŭ că unŭ *nou atentatŭ s'a plănuitŭ asupra vieţei lui Alexandru III*, Ţarulŭ Rusiei. Ca atentatorĭ suntŭ 11 persóne, între acestea se află şi 3 femei. Ele au fostŭ arestate, găsindu-se la dênsele nisce bombe umplute cu dinamită. Totŭ în aceeaşĭ di s'au operatŭ mai multe arestărĭ şi în alte puncte ale capitalei, dér nu se scie nimicŭ positivŭ asupra complotului. Guvernulŭ nu lasă sĕ se trimită nicĭ o depeşă asupra acestui casŭ. De asemenea în câteva cercurĭ bine informate se vorbesce de întórcerea Ţarinei din Gmunden câtŭ se póte de curêndŭ. Nihiliştii ér s'au apucatŭ de lucru.

***

In Constanţa va apăré la 1 Septemvre unŭ organŭ de publicitate, purtândŭ titlulŭ „*Gazeta Dobrogei*". Acestŭ organŭ se va ocupa mai alesŭ cu chestiunile economice, care intereséză ţéra şi în specialŭ noua provincia. Politica va fi pusă în alŭ doilea planŭ. Ḑiarulŭ este redactatŭ de unŭ comitetŭ. Dela 1 Noemvre, scrie „*România*" acelŭ diarŭ va apăré în douĕ limbĭ: românesce şi turcesce.

***

Corespondentulŭ din Atena alŭ diarului "Staaten Corespondenz" afirmă, că mai mulţĭ oficerĭ francesĭ suntŭ înrolaţĭ *în armata grecéscă* şi că puterea armată a Greciei consta adĭ în 26,000 de soldaţĭ, apţĭ pentru a pute fi puşĭ pe piciorŭ de rĕsboiu.

***

Se scrie din Viena ḑiarului „Times", că vre-o *50 soldaţĭ turcĭ au desertatŭ* din garnisóna din Kirdjali şi au fugitŭ în Rumelia orientală. Pórta a cerutŭ extradarea lorŭ, însĕ guvernulŭ bulgarŭ nu are intenţiă a da urmare acestei cererĭ. Soldaţii au declaratŭ, că au desertatŭ pentru că nu lĭ-s'a plătitŭ solda pe mai multe lunĭ.

***

Intr'o familiă bună din Braşovŭ, care locuesce în cetate, se primescŭ *scolarĭ în costŭ şi cvartirŭ* pe lângă condiţiunĭ moderate. In acêstă familiă se vorbescŭ tóte trei limbele ţĕrii. Informaţiunĭ mai de aprópe póte da administraţia fóiei nóstre.

Literatură.

Sĕrutarea. Sub titlulŭ acesta a apărutŭ în tipografia Curţii Regale din Bucuresci o *Comediă într'unŭ actŭ*, scrisă în versurĭ de d-lŭ *G. Sionŭ*, membru alŭ Academiei Române. Opulŭ de faţă, care costă unŭ leu ‚n. şi cuprinde 29 pag. formatŭ mare 8°, represintă ultima operă a lui Th. de Banville, „*le Baiser*," alŭ căreia subiectŭ pare a-şĭ găsi apropiată asemĕnare cu unele subiecte din basmele poporale românescĭ. D-lŭ Sionŭ, în localisarea acestei opere, a făcutŭ din feea francesă *Urgela* o *Ursită*, aflată în mitologia nóstră poporală, ér din legendarulŭ *Pierrot* a făcutŭ unŭ *Norocelŭ*, adecă unŭ fiu rĕsfăţatŭ alŭ Norocului, în epoca trecerei sale dela adolescenţă la bărbăţiă.

Însciinţare.

Reuniunea femeilorŭ române din Braşovŭ a înfiinţatŭ, după cum se scie, unŭ *internatŭ*, cu scopŭ de a instrui fetiţele aşeḑate aci în menajulŭ casei, precum şi în diferite lucrurĭ de mână, ce cadŭ în sfera unei bune económe, şi anume se învéţă aci:

a) A pregăti totŭ felulŭ de mâncărĭ *b)* A spăla şi a călca totŭ felulŭ de albiturĭ; *c)* A cóse la maşină albiturĭ şi vestminte; *d)* A tórce, a ţese pânḑă, postavŭ, covóre şi alte lucrurĭ pentru trebuinţele casei (industria de casă); *e)* A cultiva legumĭ; *f)* Regulĭ higienice.

In acestŭ internatŭ se primescŭ:

A. Interne. 1. Fără plată: fetiţe orfane, sĕrace, care vorŭ fi absolvatŭ 3—4 clase primare, şi vorŭ fi împlinitŭ 14 anĭ. Aceste fetiţe vorŭ provedé tóte serviţiele interne. 2. Cu plată se primescŭ: parte fetiţe de acele, care au absolvatŭ clasele primare şi vorŭ sĕ se cualifice numai în lucrile, care se instruéză în internatŭ; parte de acele, care pe lângă acêstă cualificare vorŭ sĕ continue învĕţĕmêntulŭ la vre-una din şcólele din locŭ.

Pentru instrucţiunea în lucrurile de sub a, b, c, d, e, f, precum şi pentru întréga alimentare (nutrire) se plătesce anticipativŭ 10 fl. pe lună pentru fiă-care fetiţă.

B. Externe. Fetiţe de acele din Braşovŭ, care vinŭ în internatŭ numai peste di, plătescŭ pentru instrucţiunea de sub punctele a) până la f) precum şi pentru mâncarea de prânḑŭ şi de séră (ojină) 6 fl. pe lună.

Părinţii, carĭ voescŭ sĕ-şĭ aşeḑe ficele lorŭ în acestŭ internatŭ, au sĕ se adreseze la subscrisa presidentă.

Agnesŭ Duşolu m. p. presidentă. **Lazarŭ Nastasi** m. p. actuarŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Viena, 6 Septemvre. Faimele despre schimbărĭ în ministeriulŭ sêrbescŭ nu se adeverescŭ. Prilejulŭ la acestŭ sgomotŭ a datŭ împrejurarea, că Ristici, care se află de presentŭ în Abbazia, a luatŭ posiţiune în afacerea de divorţŭ în contra reginei Natalia.

Belgradŭ, 6 Septemvre. Se facŭ pregătirĭ pentru a suprima orĭ ce demonstraţiunĭ pe strade în ḑiua nascerii reginei Natalia; dér se speră că va fi linişte.

Parisŭ, 6 Septemvre. Intre Blaisy şi Dijon s'a întâmplatŭ o teribilă ciocnire între trenurile accelerate ce veneau dela Parisŭ şi din Italia. 12 persóne au fostŭ omorîte, 40 rănite. Douĕ locomotive şi optŭ vagóne fură sfărâmate. Comunicaţiunea este cu desevêrşire întreruptă.

Cununiă.

D-lŭ *Zahariă Bulbucŭ*, teologŭ absolutŭ îşĭ va serba cununia sa cu D-ra *Eugenia Balu*, fica preotului Iosifŭ Belu din Ilva mare, în 16 Septemvre 1888 st. n, la 3 óre p. m. în biserica gr. cat. de acolo.

DIVERSE.

Din Constanţa, i se scrie „Epocei": Acĭ oraşulŭ e în fierbere ca şi marea. Amŭ întratŭ în perioda strălucită a sesonului. Serbările de totŭ felulŭ pe uscatŭ şi pe apă se succedŭ fără întrerupere. Viorile rĕsună mai în tóte serile, când la casinŭ, când la hotelŭ Carolŭ. Ḑiua se facŭ escursiunĭ călare sêu în trăsurĭ la insula lui Ovidiu, unde legenda ḑice că e îngropatŭ marele poetŭ. Pe mormêntulŭ (unŭ tumulus destulŭ de măreţŭ şi care a rĕmasŭ nesăpatŭ) lui Nasone, acum se dejună servindŭ fórte aprópe de masă, şi poetulŭ, decă în adevĕrŭ zace sub acelŭ mormanŭ, multe a putută auḑi şi chiar simţi din cele ce se petrecŭ; vinulŭ curge şi stropesce adesea pămêntulŭ. Sĕptĕmâna trecută mai multe dame din cele mai frumóse şi din cele mai elegante au cântatŭ vecînica pomenire şi au vĕrsatŭ mai multe stele de şampaniă pe mormêntulŭ aceluia, care a cântatŭ amorulŭ. După acéstă parastasŭ elegantŭ s'a arangiatŭ un balŭ campertru, s'au dansatŭ valsurĭ, polcĭ şi cadrilurĭ. Plimbările se întocmescŭ şi la lacul Mamaia, unde peisagiulŭ este splendidŭ. Laculŭ Mamaia, de o colóre albastră ca ochii unei frumóse maurĭ, e separatŭ de mare printr'o limbă de pămêntŭ fórte îngustă, pe care o trăsură póte d'abia sĕ mérgă. Colorile albastre şi verde a mărei şi a lacului facŭ unŭ contrastŭ curiosŭ. Laculŭ lacrimilorŭ, aşa numitŭ de când cu rĕsboiulŭ Crimeei, fiind-că acolo a muritŭ o întrégă divisiă a armatei francese, e şi elŭ visitatŭ. Apa este infectată de nisce ierburĭ perniciόse. Colórea însĕ e fórte frumósă şi décă nu scii pericolulŭ, care este în baltă, te înşelĭ, poţĭ sĕ bei şi îndată capeţĭ frigurĭ. Laculŭ nu contine nicĭ unŭ pesce. D'asupra lui chiar pasĕrile evită sĕ trécă. Tăbăcăria de peii şi fântânele dela Anadelkov suntŭ plimbărĭ fórte plăcute şi mai apropiate. Séra marea îşĭ ia monopolulŭ. Bărcile iluminate ca nisce stele căḑute plutescŭ pe valurĭ. Din unele se aud glasurĭ armoniόse, din alte sunete de viorĭ; se vĕdŭ şi câte-va gondoli misteriόse care fugŭ spre largulŭ mării. Pĕptĕmâna care a trecutŭ a fostŭ fórte agitată. S'a datŭ unŭ balŭ la casinŭ pentru musicele militare. Decorarea sălei de balŭ, tótă în trofee de arme era splendidă. A fostŭ atâta lume, încâtŭ nu s'a putută danţa decâtŭ fórte târḑiu. La Otelŭ Carolŭ au avutŭ locŭ douĕ serate cu viorĭ. Lux, eleganţă şi lume aleasă. Pe Bulevardŭ s'a făcutŭ o serbare veneţiană, pe mare artificii şi unŭ simulacru de bătae naavală, la vii focurĭ bengale şi artificii, balŭ de copii etc.

Depărtarea corpurilorŭ streine din ochiu. Luămŭ din „Pop Science New" urmǎtorulŭ sfatŭ alŭ unui medicŭ: Inainte cu vr'o câţĭ-va anĭ călĕtoream pe o locomotivă; când deschisă conductorulŭ ferêstra de dinainte, îmĭ sburǎ o bucăţică de cenuşe în ochiu, care îmĭ causă cea mai violentă durere. Incepui a freca ochiulŭ cu amêndouĕ mânile, când conductorulŭ mĕ sfătui sĕ nu frecŭ ochiulŭ lovitŭ, ci celălaltŭ. Eu urmaiu sfatulŭ datŭ, şi în curênd simţii cum grăunţele de cenuşe se îndréptă spre códa ochiului. După o frecare de câteva minute sêu şi mai lungă, aflaiu, când mĕ uitaiu într'o oglindă, grăunţele pe faţa mea. De aci am mai încercatŭ acestŭ mijlocŭ şi l'am recomandatŭ şi altora, şi tot-d'auna a reuşitŭ, décă grăuntele n'a fostŭ aşa de ascuţitŭ, ca sĕ sgârâe lumina ochiului şi astfelŭ numai prin operaţiune sĕ se pótă depărta.

Unŭ oraşŭ vechiu. In guvernamentulŭ Volga s'a descoperitŭ unŭ oraşŭ vechiu. O escursiune archiologică a făcutŭ acéstă descoperire. Pe partea dréptă a Volgei s'au găsitŭ, pe o întindere de 2 verste şi jumĕtate, rĕmăşiţele unui mare oraşŭ vechiu, care a avutŭ o cultură fórte înaltă, căcĭ s'au găsitŭ bucăţĭ de marmură cioplită, apeducte şi alte lucrurĭ fórte importante. Dênşii au mai găsitŭ acolo multe monede arabe, persiane şi tatare.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 4 Septemvre st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	9.40	Vênd.	9.42
Argintŭ românescu	„	9.33	„	9.35
Napoleon-d'orĭ	„	9.71	„	9.72
Lire turcescĭ	„	11.—	„	11.05
Imperialĭ	„	10.—	„	10.05
Galbinĭ	„	5.72	„	5.76
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ	„	122.—	„	122.50
Discontulŭ		6½—8% pe anŭ.		

Cursulŭ la bursa de Viena

din 5 Septemvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.55
Renta de hârtiă 5%	91.40
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	148.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune)	98.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	114.—
Bonurĭ rurale ungare	104.75
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.75
Bonurĭ rurale Banatu-Timişu	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.40
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	100.—
Imprumutulŭ cu premiulu ungurescŭ	129.50
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	125.75
Renta de hârtiă austriacă	81.70
Renta de argintŭ austriacă	82.35
Renta de aurŭ austriacă	111.50
Losurĭ din 1860	140.25
Acţiunile băncei austro-ungare	883.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar.	306.75
Acţiunile băncei de creditŭ austr.	314.10
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.81
Napoleon-d'orĭ	9.70
Mărcĭ 100 împ. germane	59.98½
Londra 10 Livres sterlinge	122.65

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

„ALBINA“,

Institutŭ de creditŭ și de economii
FILIALA BRAȘOVŬ.

Scrisurĭ fonciare de 5%
ale
Institutului de creditŭ și de economii „ALBINA“ în Sibiiu.

Aceste scrisurĭ fonciare notate la bursa din Budapesta aducŭ 5% interese și oferŭ **siguranța cea mai mare**, fiindŭ ele asigurate:

1. Prin hipotecă mai mare ca **întreită**, care adecă întrece siguranța pupilară usitată.

2. Prin unŭ fondŭ specialŭ de garanția prescrisŭ prin lege de **fl. 200.000** elocate în efecte publice sigure.

3. Prin tótă **cealaltă** avere a institutului.

Cuponii de interese se plătescŭ fără de nicĭ o subtragere, la semestru, în 1 Ianuarie și 1 Iulie la cassa institutului în Sibiiu, la subscrisa filială în Brașovŭ și la „Banca comercială ungară“ în Budapesta. La cerere pe scrisurile fonciare se dau împrumuturĭ până la 90% a valórei lorŭ de cursŭ pre lângă 5½% pe anŭ.

Scrisurile fonciare se rescumpĕră în valórea lorŭ nominală celŭ mult în 30 anĭ, prin tragere la sorțĭ în totŭ anulŭ. Ele se află de vêndare în cursulŭ ḑilei de fl. 98.50 la

Filiala din Brașovŭ
a „ALBINEI“, institutŭ de creditŭ și de economii.

Oarele de birou suntŭ dela 8 a. m. până la 2 p. m.

Picăturile de stomachŭ MARIAZELLER,

care lucră escelentŭ în contra tuturorŭ bólelorŭ de stomachŭ.

Schutzmarke.

Neîntrecute pentru lipsa de apetitŭ, slăbiciunea stomachului, respirațiunea cu mirosŭ greu, umflare (vênturĭ), rĕgăĕlă acră, colică, catarŭ de stomachŭ, acrélă, formarea de pétră și nâsipŭ, producerea escesivă de flegmă, gălbinare, greață și vomare, durere de capŭ (décă provine dela stomachŭ), cârcei la stomachŭ, constipațiune séu încuiare, încărcarea stomachului cu mâncărĭ și bĕuturĭ, limbricĭ, suferințe de splina, ficatŭ și de haemorhoide. — Prețulŭ unei sticle **dimpreună cu prescrierea de întrebuințare 40 cr., sticla îndoită de mare 70 cr.**

Espedițiа centrală prin farmacistulŭ

Carl Brady, Kremsier (Moravia.)

Picăturile de stomachu Mariazeller nu suntu unŭ remediu secretŭ. Părțile conținĕtóre suntŭ arătate în **prescrierea de întrebuințare**, ce se află la fie-care sticlă.

Veritabile se află mai în tóte farmaciile.

Avertismentu! Picăturile de stomachŭ Mariazeller se falsifică și se imitéză de multe orĭ. — **Ca semnŭ, că suntŭ veritabile,** servesce învĕlitórea roșiă provĕdută cu **marca de protecțiune de mai susŭ,** și afară de acésta pe fiecare **prescriere de întrebuințare,** ce se află la fiecare sticlă, trebue sĕ fie arătatŭ, că acésta s'a tipăritŭ în tipografia D-lui H. Gusek în Kremsier.

Veritabile se află: **Brașovŭ,** farmacia *Franz Kellemen*, farmacia la „Biserica Albă“; farm. *I. Goos*; farm. *Iul. Hornung*; farmacia *F. Jekelius'* *W-we*; farm. *K. L. Schuster*, farmacia *Heinrich G. Obert*; farmacia *Ed. Kugler* la „Higiea“.

Băile Tușnadŭ: farmacia *Alex. Dobay*. **Cohalmŭ:** farm. *Ed. Melas*, farmacia *A. Wolff*. **Feldióră:** (Marienburg), farm. *Wil. Schneider*. **Făgărașŭ:** farm. *e. Bildner*, farm. *Hermann*. **Sz. Szt. György:** farm. *Val. Beteg*, farm *Barabás Fer.* 13,52—25

Nru 102—1888
scol. 139,3—2

CONCURSU.

Pentru ocuparea postului de alŭ 3-lea învĕțătorŭ la scóla confesională gr. cat. din Maierŭ, prin acésta se escrie concursŭ până în 20 Septemvre a. c. pre lângă salariu anualŭ de 200 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acestŭ postŭ au de a-șĭ așterne suplicele lorŭ instruite cu documentele prescrise de legea scolastică până la terminulŭ prefiptŭ la presidiulŭ senatului scolasticŭ gr. cat. localŭ.

Dela senatulŭ scolasticŭ confes. gr. cat.

Maierŭ, în 30 Augustŭ 1888.

Preșe̦dintele: Basiliu Groze, parochulŭ loculuĭ.

Notariulŭ: Basiliu Tofanu, învĕțătoru.

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Administrat. „Gaz. Trans.“

TIPOGRAFIA A. MUREȘIANU,

BRAȘOVŬ,

PIAȚA MARE Nr. 22,

înființată cu începerea anului acestuia, provĕḑută cu cele mai nouĕ mijlóce tehnice și asortată cu cele mai moderne tipurĭ,

primesce și efectuéză totŭ felulŭ de lucrărĭ tipografice, precum:

Opurĭ și broșure, statute, foi periodice, imprimate artistice în aurŭ, argintŭ și colorĭ, tabele, etichete de totŭ feliulŭ și esecutat elegantŭ.

Pentru comercianțĭ: **adrese pe scrisorĭ, facture, liste cu prețurĭ curente, avisurĭ, recomandațiunĭ, cerculare** ș. a.

Programe elegante, bilete de visită, bilete de logodnă și de nuntă, după dorință și în colore.

Dispunêndŭ de mașinĭ perfecționate și de isvóre eftine pentru procurarea hârtiei, stabilimentulŭ nostru tipograficŭ este în posițiune a eseuta orĭ-ce comandă în modulŭ celŭ mai esactŭ și esteticŭ precum și cu prețurile cele mai moderate.

Comandele eventuale se primescŭ **în biuroulŭ tipografiei, Brașovŭ, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I,** cătră stradă. Comandele din afară rugămŭ a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.